

ᄃ

კითხვა ასეთი: ყოფნის რაობა,
სევდა მეტია, მე დღესაც ვნადვლობ.
ეს ნიკოლოზის სასაფლაოა
და ცირეკიძე ¹⁴ მარხია ახლოს.

სული დ თოვლია და ხორცი დ ლეში,
ჩემი გონება ისევ საღია.
დაფიქრებული მე ვზივარ მზეში,
ირგვლივ მზე არის და ბალახია.

და ნაზი ხმები შეწყდა სრულიად,
და გაღმა ჩნდება ღია ფანჯრები.
ჩემთვის წამება სიხარულია
და მიხარია, რომ ვიტანჯები.